

המעשה הוא העיקר

פרשיות תרומה תצוה (תשא)

הקדמה

המשכן היה משכנו הזמני של בית המקדש. רוב ההלכות שנאמרו לגבי ולגבי צורת הבניה שלו, נכונות גם לגבי בנין בית המקדש. בפרשיות תרומה, תצווה (ובתחילת פרשת) כי תשא, מתארת התורה בפירוט את הציווי לבניית המשכן וכליו.

לימוד הלכות בנין המשכן והמקדש מכין אותנו לבנייתם, ומחיש את מימוש הייעוד של בניית בית המקדש השלישי בגאולה האמיתית והשלמה. זו הסיבה שהרבי קורא לנו ללמוד פרשיות אלו בשיעור החומש היומי בתשומת לב מיוחדת, ולהוסיף מדרשי חז"ל ללימוד רש"י – פשוטו של מקרא.

לימוד מדרשי חז"ל על בנית המשכן

א. הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום: שבהשבועות של פרשיות! תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא]², כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י - פשוטו של מקרא) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירוש חז"ל בתורה שבעל פה³, הלימוד ע"ד הדרש וכו'.⁴

לפחות פסוק אחד

ב. [הנ"ל הוא] (על כל פנים מאמר ופירוש אחד על פסוק אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיוצא בזה]⁵. שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו', וההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין בית המקדש השלישי.

בכל שפה

ג. ומה טוב – לתרגם (על כל פנים חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם.⁷

הפרשה מעוררת השתוקקות

ד. כשקוראים בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הרי זה צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי ההשתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הדלקת המנורה והקרבת הקרבנות וכו'.⁸

1) צריך לבאר את הציווי, לא את המעשה

ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316: "שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'". ושם הערה 93: "משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי – שחוזר ושנה בנוגע להעשי' בפועל".

2) שם הערה 92: "הציווי דעשיית כיוור וכו', ומעשה הקטורת".

3) משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316.

4) שם הערה 94.

5) שם הערה 95.

6) לחיות עם הזמן, לבנות את העתיד

שם ע' 316-7: "...ומהמעלות שבוה: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות" עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שעני' שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חודר יותר בשכל האדם, באופן ד'משפטים', "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאלו הם עסוקין בבנין הבית", אלא בנין הבית **בפועל ממש**".

7) שם ע' 317.

8) ההוראה בפועל בימינו

בית המקדש אצלך בבית

ה. [הנ"ל הוא] נוסף להקיום ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" הפרטי, בתוך כל אחד ואחת, במשכנו הרוחני, בביתו הפרטי וכו'.⁹

בית המקדש הפרטי – מעשה בפועל

ו. ועוד ועיקר: שזה צריך לבוא במעשה בפועל¹⁰, – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" שמביאים את הגאולה, ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממחרים עוד יותר – את הגאולה.⁹

הצעד הראשון לבניה – לימוד ההלכות

ז. [הנ"ל] כולל ומתחיל מלימוד ה' בית המקדש ותורת כוהנים (כמבואר בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירושה ניתנה – בתורה שבעל פה), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה.⁹

מקדש עולמי

ח. בכללות: לעשות מכל דבר בעולם משכן ומקדש לה', ומקדש נצחי – על ידי השימוש בדבר למצוה (או תשמישי מצוה), שעל ידי זה מתאחד הדבר ביחוד "נצחי למעלה", עד שמתגלה גם למטה, במצוה מלשון צוותא וחיבור עם הקדוש ברוך הוא.¹¹

פרשת תצוה תורה, תפילה וצדקה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום האפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹², החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה.¹³

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הנלמדים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר חיות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה ככוונה ובהידור כו'.¹⁴

ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 333-4: "מכל ענין בתורה צריך להיות לימוד והוראה בפועל בעבודת האדם, עאכ"כ מהמצוה כללית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שהיא ציווי לדורות – הציווי על כל הבתי מקדשות – משכן, בית ראשון, בית שני, ובנוגע לפועל כעת – בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

ידע מעשי בהלכות בית המקדש

...מזה מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה: בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" [ו"ל שזה כולל את ה"אחכה" דבנין ביהמ"ק השלישי וכל הענינים שבאים עם ביאת המשיח]. עד שזה התבטא בפועל בהנהגה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם ביהמ"ק והקרבת קרבנות כיו (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא תיכף ומיד – ע"י ידעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל "לכהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם". עאכ"כ בדורנו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל הסימנים בגמרא ומדרשי חז"ל נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא, ודבר ברור שדורנו הוא הדור האחרון דהגלות, והדור הראשון דהגאולה. ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבועות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה וכו'".

9) שם 334.

10) גדולתו של מעשה בזמן הגלות

הערה 67: "בפרט שלע"ל ההלכה **שמעשה גדול** (ולא רק שהמעשה הוא העיקר). ומעין זה צ"ל בהעבודה עתה בתור הכנה להגאולה".

11) מטבע קדוש

שם 334-5: "לדוגמה ע"י מצות צדקה: ע"י נתינה מהממון הפרטי לצדקה, עושים מהמטבע הגשמית (וכיו"ב) מצוה של הקב"ה".

12) "שמתבדך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום ההולדת ויום פטירת משה רבינו וכו'".

13) הוספה יומיומית – גם בשבת

ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע' 333: "(נוסף לשיעורים הרגילים שלו) בג' הקוים... (כנגד כסף זהב ונחושת), שהם עיקר ב"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"..." ובהערה 99: "וביום השבת – ע"י הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או ע"י נתינה בכפליים בערב שבת".

14) צדקה גוררת תפלה

שם: "וגדול לימוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (בפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יבא בודאי גם הוספה בקיום המצוות בהיחוד בכלל. כולל, כמובן, במצוה כללית ד"אהבת לרעך כמוך", גם ע"י הוספה בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה".

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.com/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד